

РЕШЕНИЕ

№ 2615

гр. София, 30.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Ж СЪСТАВ, в публично заседание на трети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Калина Анастасова

Членове: Темислав М. Димитров
Михаела Касабова

при участието на секретаря Мария Б. Тошева
като разгледа докладваното от Калина Анастасова Въззивно гражданско дело
№ 20231100512060 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

С Решение № 14441/28.08.2023 г., постановено по гр. д. № 65128/2022 г. по описа на СРС, 82 състав са отхвърлени, като неоснователни предявените по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК от „Е.-П.П.“ АД, ЕИК *****1, срещу „Н.П.“ ЕООД, ЕИК *****, искове с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД, вр. чл. 97, ал. 1, т. 4 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за признаване за установено спрямо ответника съществуването на вземане на ищеца за сумата от 224,82, представляваща сбор от главници по фактури за периода 19.08.2020 г. - 09.07.2021 г., дължими за консумирана електроенергия, доставена до имот, находящ се в гр. Бяла, обл. Варна, ул. „*****“ с аб. № ***** и аб. № *****, ведно със законна лихва от 06.06.2022 г. до окончателното изплащане и сумата от 28,44 лева, представляваща лихва за забава за периода 06.09.2012 г. - 13.05.2022 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 30088/ 2022 г. на СРС, 82 състав.

Срещу първоинстанционното решение е подадена въззивна жалба от ищеца „Е.-П.П.“ АД, в която се излагат съображения за неправилност и незаконосъобразност на постановеното решение в частта, в която са отхвърлени предявените искове. Заявява, че в производството е установено, че ответникът е собственик на имота, за който са били доставяни количества ел.енергия, чиято стойност се претендира в производството. Поради това, според жалбоподателя, ответникът дължи заплащане на

цената на потребена в ползвания имот ел.енергия, за която ищеца е издал и фактури. Стойността на последните, по изложени правни и фактически доводи, следва да бъде заплатена от ответника, като собственик на прехвърлените му идеални части от построяната в имота сграда – хотел с апартаменти.

Отправя искане за отмяна на постановеното от СРС решение и уважаване на предявените искове. Претендира разноски.

Въззиваемата страна „Н.П.“ ЕООД е подала в законоустановения срок отговор на въззивната жалба, в който изразява становище за нейната неоснователност. Поддържа, че в производството не е установено, че е собственик на имота, както и че от представените доказателства е установено заплащане на исковата сума от собственика на имота – М.К.-титulary на партията за снабдяване с ел.енергия.

Софийският градски съд, като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид наведените във въззивната жалба пороци на атакувания съдебен акт, приема следното:

Съгласно разпоредбата на чл.269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Настоящият съдебен състав приема, че обжалваното първоинстанционно решение е валидно и допустимо в обжалваната му част. Не е допуснато и нарушение на императивни материални норми.

Решението на СРС е правилно, като на основание чл.272 ГПК въззивният състав препраща към мотивите, изложени от СРС. Независимо от това и във връзка с доводите във въззивната жалба е необходимо да се добави и следното:

Страните не спорят и се установява от представените пред първата инстанция доказателства, че титуляр на партията с аб. № ***** и аб. № ***** на адрес гр. Бяла, обл. Варна, ул. “*****” е собственика на имота - М.М.К..

Установява се, че с предварителен договор от 14.02.2007 г., сключен между „Е.ОН България мрежи“ АД и М.Н.К., се определят необходимите условия за присъединяване към електроразпределителната мрежа на „Е.ОН България мрежи“ АД на обект: хотелски комплекс с местонахождение: гр. Бяла, м-ст „Глико“, УПИ VI 216004, 216005, 216007, 216008, 216010, кв. 150. Съответно, с договор за присъединяване на обект на потребител от 23.03.2009 г., сключен между „Е.ОН България мрежи“ АД и М.М.К., се определят необходимите условия за присъединяване към електроразпределителната мрежа на „Е.ОН България мрежи“ АД на обект: хотелски комплекс с местонахождение: УПИ VI- 216004, 216005, 216006, 216007, 216008, 216009, 216010, кв. 150 по плана на гр. Бяла, с издадено разрешение за строеж № 33/13.04.2007 г.

Установява се, че с протокол от 14.03.2019 г. е монтиран електромер на адрес: гр. Бяла, местност „Глико“, кл. № *****, с посочен титуляр на обекта - М.М.К..

С Констативен протокол от 09.07.2021 г. е демонтирано СТИ, находящо се в гр. Бяла, ТИ 3,5 фасада с посочен титуляр на обекта - М.М.К..

Представени са фактури за периода 19.08.2020 г. - 09.07.2021 г. за доставен ел. енергия до обект в гр. Бяла, № 216004, УПИ Времянка, кл. № *****, издадени на името на М.М.К..

Установява се от представените пред първата инстанция доказателства, в т.ч. фактури за потребената в имота ел.енергия и констатациите на комплексната СТЕ и ССЧЕ, която настоящия състав кредитира по реда на чл.202 ГПК заедно със становището на експерта от с.з. от 06.06.2023 г. и представената разписка за извършено плащане от 21.12.2022г. /л.110 на СРС/, че претендираната като незаплатена и като съществуващо парично задължение на ответника сума в размер на 224,82 лева начислена като стойност за потребена ел.енергия в имота за периода 19.08.2020 г. - 09.07.2021 г. е била заплатена от титуляра на партидата - М.М.К..

Доводите на въззивника, че в производството е установено чрез събраните доказателства, че ищецът и ответникът са установили облигационни отношения за доставка на ел. енергия по партида с кл. № ***** с титуляр М.М.К., аб. № ***** за имот в гр. Бяла, обл. Варна, 216004, УПИ, съдът намира за недоказани и съответно неоснователни.

Изводите се основават на установените чрез събраните пред първата инстанция доказателства – договор за покупко-продажба на право на строеж върху ПИ с идентификатор 07598.216.17 по КК и КР от 18.08.2006 г. на изп.директор на АГКК, находящ се в гр.Бяла, област Варна, оформен с нотариален акт № 65/17.09.2008 г. по описа на РС Варна. По силата на него М.М.К. продава на „Н.П.“ ЕООД право на строеж за построяване на хотелски комплекс в ПИ в гр. Бяла, ЕКАТТЕ 07598, местност „Глико“, съставляващ ПИ с идентификатор 07598.216.17 и право на строеж за построяване на жилищна сграда в ПИ в гр. Бяла, ЕКАТТЕ 07598, местност „Глико“, съставляващ ПИ с идентификатор 07598.83.110.

В производството не е установено, че описаното в нотариалния акт право на строеж е било реализирано, т.е. че е налице трансформация на правото на строеж в право на собственост върху завършена на съответния етап сграда /§5, т.46 от ЗУТ/. Освен това в производството не е установено, че ответникът е потребител на ел.енергия за посочения обект с кл. № ***** с титуляр М.М.К., която е собственик на имота, върху който е било учредено право на строеж.

Както правилно е посочил в постановеното решение СРС, в тежест на ищцовото дружество е да установи по иска с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД, вр. чл.

97, ал. 1, т. 4 ЗЕ наличие на валидно облигационно отношение с ответника, качеството на потребител - собственик или ползвател на електрооборудования имот на ответника и точно изпълнение на договора от ищеца - количеството на доставената и реално потребената от ответника електроенергия и размерът на претендираното вземане, както и осигуряването на достъп и пренос на ел. енергия по електроразпределителната мрежа, към която е присъединен обектът на ищеца; че главното парично задължение е възникнало и че е настъпила неговата изискуемост. В случая не е установено, че ответникът е потребител на ел.енергия за конкретен самостоятелен обект по см. на §5, т.39 ЗУТ в описания имот, находящ се в гр. Бяла. Не е установено и че собственика на имота в гр. Бяла, № 216004, УПИ Времянка, кл. № *****- М.М.К. е прехвърлила собствеността върху имота на „Н.П.“ ЕООД. Напротив, чрез представената пред първата инстанция разписка е установено заплащане на исковата сума именно от титуляра на партидата М.М.К..

Съгласно разпоредбата на чл.92, т.4 ЗЕ страна по облигационното правоотношение по доставка на електрическа енергия до обект за битови нужди е крайният клиент. Понятието „краен клиент“ по смисъла на ЗЕ е дефинирано в т. 27 от ДР, според която „краен клиент“ е клиент, който купува електрическа енергия или природен газ за собствено ползване. Поради недоказване в производството на правопораждащите спорното право факти, а именно: че ответникът е краен клиент за посочения имот за процесния период, исковите за признаване съществуването на непогасени парични вземания за потребена в имота ел.енергия възлизаща на исковата стойност от ответника следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

Поради съвпадане изводите на двете инстанции, въззивната жалба следва да бъде оставена без уважение, а решението на СРС – потвърдено, като правилно и законосъобразно.

С оглед на цената на иска въззивното решение не подлежи на касационно обжалване по правилата на 280, ал. 3 ГПК, във вр. с чл. 69, ал. 1, т. 1 ГПК.

Воден от гореизложеното, Софийският градски съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 14441/28.08.2023 г., постановено по гр. д. № 65128/2022 г. по описа на СРС, 82 състав.

Настоящото решение е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____